

[Sigsgaard.]

fast, er, at den asiatiske bank har en landbrugspecialfond. Til den har Danmark ydet 15 mill. kr. Man har et landbrugsprojekt i gang i Sydvietnam. Pengene kommer antagelig fra denne landbrugsfond. Så er det et lidt subtilt spørgsmål, om det lige præcis er de danske penge, eller det er nogle andre penge.

Hvad Chile angår, er det ikke tilstrækkeligt, at man vil behandle en henvendelse, som man behandler enhver anden henvendelse. Det kan tage et år, det kan tage to år. Det er lige netop nu, det brænder meget stærkt på, og derfor kunne man godt tilkendegive over for Chile, at man var villig til at støtte, og at det kunne gøres hurtigt osv.

Hvad de reaktionære regimer angår, siger ministeren, at det er svært at skelne. Jeg tror, at også ministeren er i stand til at skelne, hvad det er for et regime, man har i Sydkorea. At det er noget af det mest reaktionære, at det er en direkte politistat, man har dér, det tror jeg ikke ministeren kan være i tvivl om. Om styrelsen sigter på reaktionære regimer med sin støtte, ved jeg ikke. Jeg har kun i mit første indlæg set på, hvordan det arbejde, der faktisk udføres, er, og hvordan det ser ud til at virke. Når det ser ud til i høj grad at sigte imod i sin virkning reaktionære regimer, så skyldes det måske, at i de særudvalg, der arbejder under styrelsen, er danske erhvervsinteresser ganske kraftigt, næsten dominerende, repræsenteret, og deres interesse bliver selvfølgelig at investere i og i det hele taget have samarbejde med regimer, der i deres forstand er så stabile og liberale som muligt.

Ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene (*K. Helveg Petersen*): Det er ikke muligt at sige, at vi handler ud fra erhvervsbetonede motiver i vores forhold til udviklingslandene. Hele den multilaterale hjælp og væsentlige dele af den bilaterale, hele den faglige bilaterale hjælp, har overhovedet intet med det at gøre, og det drejer sig om $\frac{3}{4}$ af den ydelse, der kan være tale om. Ser vi på den finansielle bilaterale hjælp, den, der har at gøre med statslånene, ja, så har vi bindingen i øjeblikket, og den arbejder vi af al kraft på at komme bort fra. Det er altså ikke rigtigt at sige, at de interesser, som hr. Sigsgaard nævner, slår igen-

nem på en sådan måde, at det giver en drejning af vor bistandspolitik. Det er ikke rigtigt.

Med hensyn til Chile forstod jeg på hr. Sigsgaard, at han forventede, at vi skulle rette henvendelse. Det er jo ikke det, vi gør. Der kommer henvendelser udefra, og så tager vi stilling til, om vi mener, at vi er i stand til at gå ind i et samarbejde. Det var det, jeg sagde for lidt siden, at det vil naturligvis ske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om kongelig udnævnelse og åremålsansættelse af visse tjenestemænd.

(Lovforslaget (nr. 95) findes i tillæg A. sp. 1969, fremsættelsen i tidenden sp. 1773).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ivar Nørgaard: Det lovforslag, vi skal behandle, er en konsekvens af beslutninger, der er truffet, da vi gennemførte tjenestemandreformen. Man har fra politisk hold både i tjenestemandskommissionen og i lønningudvalget udtrykt ønske om, at man får ordnet disse to spørgsmål om kongelig udnævnelse og åremålsansættelse ved særlig lovgivning. Da vi fra socialdemokratisk side har tilsluttet os tjenestemandskommissionens betænkning og er medunderskrivere af lønningudvalgets henstilling, er det klart, at vi kan tilslutte os principperne om at løvfæste kongelig udnævnelse og at indføre åremålsansættelse.

Vi gjorde gældende i sin tid, at det var af betydning at gennemføre en væsentlig begrænsning af antallet af kongelige udnævnelser. Man kan så spørge, om ministeren har levet op til den henstilling, idet det, der